

Nr. 21. — Af Udvalgets Ændringsforslag til § 11 har det troet at maatte tage Ændringsforslagene under Nr. 23 og 25 tilbage. Disse Ændringsforslag gaae jo nemlig ud paa forandrede Bestemmelser med Hensyn til Diæterne, og navnlig paa Forhøielse af samme, som forekom Udvalget at være nødvendig, men Forudsætningen derfor var, at der kun skulde være to Tarationsmænd, og efterat denne nu er bortfalden, og det er blevet bestemt, at der i de fleste Tilfælde skal være tre Tarationsmænd tilstede, deriblandt en Formand, som skal lønnes høiere, kræver dette Diætspørgsmaal aabenbart en anden Ordning og en ny Overveielse, hvorfor Udvalget ikke kan fastholde de nævnte Forslag. — Ligeledes maae Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 26, 27 og 28 til § 11 falde bort. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 26 skal jeg derfor i Diebliffet kun tillade mig at gjøre den høitærede Justitsminister opmærksom paa et mindre Punkt i samme, nemlig Bestemmelsen om, at selve Tarationsforretningerne skulle stemples overeensstemmende med de almindelige Regler for Brugen af stemplet Papir, istedetfor at det i Udkastet kun er foreskrevet, at Udskrifterne af Tarationsprotocollen skulle stemples overeensstemmende med de nævnte Regler. Det turde være et Spørgsmaal, om ikke den Bestemmelse, som i saa Henseende indeholdes i Lovudkastet, multigvis vil kunne medføre en Forringelse i Indtægten af det stemplede Papir, idet det Stempelgebyr, som blev paaregnet af Tarationsforretninger, da Stempelpapirsløven udkom, ikke derefter vil indkomme i saa rigeligt et Maal. Naar selve Tarationsforretningen skal stemples, vil det jo nemlig være umuligt at undgaae det omtalte Stempel, hvorimod Stempelpapirsgebyret vil kunne undgaaes, naar det kun er Udskrifterne af Tarationsprotocollen, som skulle stemples, idet man jo vistnok ofte vil kunne undvære saadanne Udskrifter af Tarationsprotocollen og vil, hvor det ikke er en offentlig Kasse, men en Privat, der skal have Meddelelse om Tarationsforretningen, kunne lade sig nøie med en Attest af Tarationsmændene, der i det Væsentlige indeholder det Samme, som skulde sees af Udskriften, hvilken Attest kan passere uden Stem-

pelafgift. Bestemmelsen herom i Udkastet forekommer mig derfor noget mindre betryggende, hvad jeg dog har villet gjøre den ærede Justitsminister opmærksom paa. — Gudelig mener Udvalget, at det maa tage sit Ændringsforslag under Nr. 29 tilbage. Jeg skal i den Anledning bemærke Følgende. Forholdet er noget særegent i Kjøbenhavn og synes efter de Oplysninger, som Udvalget har erholdt, i det Hele taget der at være ordnet paa en temmelig tilfredsstillende Maade. Det maa nemlig erkjendes, at der i Virkeligheden i Kjøbenhavn allerede paa en Maade er saadanne faste Tarationsmænd, som Udkastet har tænkt sig at indføre, idet det efterhaanden der er blevet Praxis, at Udførelsen af Tarationerne gaaer paa Dmgang imellem et vist begænsket Antal Mænd, som ere vante til at udføre saadanne Forretninger. Men for disse Forretninger gives der saa tillige for Tiden en Betaling, der er betydelig høiere end den, der er fastsat i Lovudkastet, og end den, som hidtil har været tillagt Tarationsmændene paa Landet og i Kjøbstæderne. Det er nu forekommet Udvalget, at det vilde være betænkeligt at rolke ved den saaledes bestaaende Indtægtning i Kjøbenhavn, især da man jo maatte frygte for, at Tarationsmændene der, som nu engang vare vante til at faae en høiere Betaling, og det en Betaling, som dog var fastsat paa en Tid, da Pengene havde en større Værdi end nu, let vilde føle sig ubehagelig berørte ved den i Udkastet foreslaaede Nedsættelse i den Betaling, som de hidtil have erholdt, og at Mange af dem maaskee paa Grund deraf vilde unddrage sig fra Udførelsen af de omhandlede Forretninger. Udvalget havde derfor under Nr. 29 foreslaaet, at det i Kjøbenhavn skulde forblive ved de hidtil gjældende Regler; men Sagen stiller sig imidlertid nu ganske anderledes, efter at Lovudkastets Bestemmelse om, at der skal indføres en Formand ogsaa i Kjøbenhavn, er bleven vedtagen. Naar der nemlig altsaa ogsaa skal være 3 Tarationsmænd i Kjøbenhavn, saa kan det for det Første i alt Fald ikke hedde, at det skal have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler, men der maatte, selv om man vilde beholde den nu gjældende Betaling for Tarationsmændene,